

Goodyera repens

Etymologie :

Goodyera is genoemd naar de Engelse botanist John Goodyer (1592-1664).
Latijn: repens = kruipend en dat slaat op de wortelstok.

Beschrijving :

Eén van de weinige inheemse orchideeën waarvan iedereen zonder tegenspraak wil toegeven dat het een mooi plantje kan genoemd worden. De bladrozet staat mooi open tegen de grond aan, is licht blauwgroen van kleur en vormt een zekere netstructuur met zijn nerven. Met de kruipende wortelstokken vormen ze clusters van rozetten, met vaak heel wat niet bloeiende exemplaren. Bij de bloeiende plantjes ontwikkelt de bloemtak zich vanuit het centrum van de rozet. Dan staat één blaadje iets hoger stengelomvattend en hogerop nog enkele bladscheden. Op het bovenste kwart van de tot 25cm hoge bloemsteel (maar vaak ook maar 15cm) staan 5 tot 15 tot 4mm in diameter grote bloemetjes. Meestal staan ze rond de bloemsteel geschikt, soms ook allemaal in één richting georiënteerd. De schutbladeren zijn even lang als het vruchtbeginsel. Heel de plant, op de grondstandige bladrozet na, is klierachtig behaard. De bloemetjes zijn fel wit en openen amper. De lip is spits driehoekig. De sepalen en petalen vormen samen een kapje.

Bloeitijd:

Half juli tot half augustus.

Verspreiding:

Vindplaatsen van inheemse orchideeën worden niet vrijgegeven.

Habitat :

In dichte dennenbossen waar de plant woekert in een losse moslaag. De planten zouden oorspronkelijk hier niet voorkomen, doch als migrant uit Oost-Europa mee gekomen met sparren die in de Ardennen zijn aangeplant.

Cultuurvoorwaarden:

Niet van toepassing, inheemse orchideeën horen niet gekweekt te worden !

Geschiedenis:

Ooit vond ik eerder toevallig een vrij grote populatie. Enkele honderden die ik opmerkte toen ik tegen de kant van een holle weg opkroop om een vogelnest trachten te fotograferen. De vogel was snel vergeten en de uitzonderlijke vondst slorpte alle aandacht op. Jaren hield ik die populatie in het oog en koesterde ik die plaats. Toen ik met SEMO (Studiegroep Europese en Mediterrane Orchideeën) op stap ging, bleek die vindplaats evenwel alom bekend. Volgens enkelen was de dennenorchis helemaal niet zo zeldzaam. Het was in gezelschap van leden uit diezelfde groep dat ik later elders een tweede al even grote populatie vond. Eigenlijk best spectaculair, maar als er al gevaar bestaat om planten te vertrappelen, is dat bij deze soort zeker het geval. Ze staan in dennenbossen in een laag sphagnummos, vaak bedekt onder een laag bladeren of dennennaalden.

Varieteiten & vormen:

Geen gegevens bekend.

Bibliografie :

De Orchideeën van Europa I & II. J.Landwehr. 1977, 571 blz. Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland. ISBN90-70099-08x ,De Orchideeën van Nederland. C.A.J.Kreutz & H.Dekker 2000, 512 blz. Uitgave Kreutz. ISBN 90-805149-1-8. Les Orchidées de France, Belgique et Luxembourg. Ouvrage collectif sous l'Egide de la Société Française d'Orchidophilie. 1998, 416 blz. Collection Parthenope. ISBN 2-9510379-1-0, Veldgids Nederlandse Orchideeën. C.A.J.Kreutz 2001, 210 blz. Uitgave Kreutz. ISBN 90-806626-1-5.

Copyright © 2008 P & P Orchids /O.V.V., alle rechten voorbehouden.

